

Reisverslag rondreis pa en PG (1) dinsdag en woensdag 5 en 6 juni 2007

Een poosje geleden kregen pa en ik het idee om nog eens langs de plaatsen te gaan die pa het meest bijgebleven zijn van z'n periode in Duitsland. Na wat puzzelen besloten we toen om Nidda te "doen" en eventueel nog langs Bad Homburg te gaan.

De planning was eigenlijk al gemaakt in 2006 maar door wat "probleempjes" bij pa was het de vraag of alles door kon gaan. Uiteindelijk was het dan toch zover. Maandagavond ben ik al naar BB (*Balkbrug*) gekomen en dinsdagmorgen precies om 9.00 reden we weg. Via Harderberg zijn we Duitsland ingereeden en via de 31 togen we richting Dortmund. Uiteindelijk zij we via de 45 (Sauerlandlinie) naar Nidda gereden. Wat onderweg echt opviel was de lastige verkrijgbaarheid van LPG. Je kan bijna nergens aan de autoweg gas krijgen en het is nog duur ook. Onderweg hebben we over van alles en nog wat gepraat. Het bleek dat heel veel van de verhalen nooit goed of compleet bij mij waren "aangekomen". Hierdoor heb ik eigenlijk nooit een goed en compleet beeld gehad over de namen Halbach en Pfankoch. In Nidda aangekomen hebben we eerst eens lekker rustig op de markt rondgekeken. Het bleek dat papa zich in de loop van de tijd toch wat zaken anders voor de geest had staan dan de werkelijkheid. Het gemeentehuis was daar een mooi voorbeeld van. We hebben op een gegeven moment het straatje gevonden waarin het oude huis van Pfankoch stond. De buurvrouw was nieuwsgierig wat we daar deden en knoopte een praatje aan. Ze wist helaas niets van vroeger maar vertelde dat de buurvrouw die nu in het huis woonde vast alles nog wel wist. We moesten maar even aanbellen. Toen we het steegje inliepen kwam ze er al zelf aan. Papa vroeg om ze iets wist van de Pfankoch familie. Ze "herkende" papa vrijwel direct als Die Hollander. We waren verbaasd over haar kwiekheid. Ze bleek 87 te zijn en net nog een hartoperatie te hebben gehad. Ze nodigde ons uit om op het bankje voor het huis te komen zitten en even over vroeger te kletsen. Naderhand thuis zagen we foto's van 30 jaar terug en daarop stond hetzelfde bankje nog als waarop we nu zaten. We hebben een paar echt mooie foto's gemaakt daar. Na een halfuurtje zijn we weer aangelopen om te proberen op de markt een onderdak voor de nacht te krijgen, echter het enige hotel in het centrum zat helemaal vol, maar mevrouw rade ons aan om het eens in Bad Salzhausen te proberen. Nadat we nog een paar mooie foto hadden gemaakt van o.a. het toenmalige gemeentehuis en een prima bak Duitse koffie hadden gedronken zijn we naar Bad Salzhausen gegaan. Daar was het gewoon een kwestie van uitzoeken. Een straat met alleen maar hotels en pensions. We hebben een keuze gemaakt en kregen een prima appartement met zitkamer en een ruim terras. Gelukkig had ik ook nog een gratis Internet verbinding zodat ik even goedkoop contact met thuis kon maken. Nadat we in het pension prima hadden gegeten en nog wat hadden gedronken op de Midgetgolf baan liepen we terug naar het pension. Papa had nog wel even zin om nog een dorpje verder te gaan kijken (Echeldorf??) We zijn daarheen gereden en uiteindelijk een bospad opgereden waarvan pa dacht dat het niet zou gaan, echter onze Kia bracht ons zonder problemen hoog in de heuvels van waar we een prachtig uitzicht hadden over de velden en heuvels daar. Erg apart om daar zo te staan in het besef dat je vader 60 jaar geleden in deze omgeving trachtte te overleven. Uiteindelijk zijn we terug naar het pension gegaan. Papa had het ondertussen wel gehad en is vrijwel gelijk naar bed gegaan. Ik heb op het terras nog even lekker zitten werken en ben rond 23.00 ook plat gegaan. De volgende morgen na een wel erg uitgebreid ontbijt zijn we via binnendoorweggetjes naar Bad Homburg gereden. Dankzij papa's handige parkeerkaart konden we precies in het centrum parkeren pal voor de deur van Halbach. Papa heeft daar nog een bloesje gekocht voor moe maar ik denk niet dat mama het ooit zal dragen. Het tasje was het leukst. Ook hier heeft papa weer zeer veel verhalen en herinneringen verteld. Het begon me steeds meer duidelijk te worden hoe dat indertijd allemaal geweest moet zijn.

Uiteindelijk zijn we rond 11.30 in Bad Homburg weggereden en via de A3 rechtstreeks naar Arnhem gereden. Het ging allemaal zeer voorspoedig en ondank een halfuurtje oponthoud net voor de grens waren we rond 18.00 weer in BB. We

hebben nog samen met moe een aantal verhalen verteld en een paar mooie foto's gemaakt en rond 19.00 ben ik weer op weg gegaan naar Nuenen. Het was voor mij een erg mooie ervaring en door het vertellen van al die verhalen was me veel duidelijk geworden. Voor mij heeft het echt 100% aan mijn doel voldoen en volgens mij dacht papa er net zo over.

Nueneu 17 juni 2007.

Pieter Geert

(1) PG is Pietergeet, de jongste zoon van Wim Snoek. Govertzoon, geb 1922